ANTHONY MICHAEL COLLINS
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2022. december 8.[1]

C-692/20. sz. ügy

Európai Bizottság
kontra

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

„Tagállami kötelezettségszegés – 95/60/EK irányelv – A gázolaj adóügyi jelölőanyaga – Ítéletben foglaltak teljesítésének elmulasztása – Az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdése – Átalányösszeg fizetésére kötelezés – Az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése – A jogsértés súlya – A Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről szóló megállapodás – Az Írországról/Észak-Írországról szóló jegyzőkönyv – A jogsértésnek az Észak-Írországra vonatkozó átmeneti időszak lejártát követő további fennállása – Az átalányösszeg kiszámítását érintő következmények”

I. Bevezetés

1. A Bíróság a 2018. október 17-i Bizottság kontra Egyesült Királyság ítéletében (C-503/17, nem tették közzé, EU:C:2018:831; a továbbiakban: C-503/17. sz. ítélet) megállapította,[2] hogy Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága – mivel engedélyezte a jelölőanyaggal ellátott üzemanyag[3] magánjellegű, kedvtelési célú hajókban való felhasználását, jóllehet ezen üzemanyag tekintetében nem áll fenn sem jövedékiadó-mentesség, sem jövedékiadó-kedvezmény – megsértette a gázolaj és a kerozin adóügyi jelölőanyagáról szóló, 1995. november 27-i 95/60/EK tanácsi irányelvből[4] eredő kötelezettségeit.

2. Az Európai Bizottság 2020. december 21-én az EUMSZ 260. cikk alapján a jelen keresetet terjesztette elő az Egyesült Királysággal szemben annak megállapítása iránt, hogy az elmulasztotta teljesíteni a C-503/17. sz. ítéletben foglaltakat, és pénzbírság kiszabását kérte a Bíróságtól.

[1] Eredeti nyelv: angol.

[2] Az említett ítélet 46. pontja.

[3] A „jelölőanyaggal ellátott üzemanyag” olyan üzemanyag, amelyhez a termék szabad forgalomba bocsátását megelőzően adóügyi ellenőrzés mellett adóügyi jelölőanyagot adtak hozzá színezőanyag formájában.

[4] HL 1995. L 291., 46. o.; magyar nyelvű különkiadás: 9. fejezet, 1. kötet, 289. o. A 95/60 irányelv előmozdítja a belső piac kiteljesedését és működését azzal, hogy elősegíti az olyan gázolaj azonosítását, amelyre nem az általános adómérték alkalmazandó. Adóügyi jelölőanyagot ahhoz a gázolajhoz és kerozinhoz (a sugárhajtómű-üzemanyag kivételével) kell hozzáadni, amely jövedékiadó-mentes vagy az üzemanyagként használt ásványi olajokra alkalmazandó általános adómértéktől eltérő mértékű jövedéki adó hatálya alá tartozik. Az Egyesült Királyságban és Írországban erre, a jelölőanyaggal ellátott üzemanyagra néha „red diesel” (vörösre festett dízel) néven utalnak.

3. Ezen eljárás legalább három újszerű sajátossággal rendelkezik. Először is, ez az egyetlen ilyen jellegű, az Egyesült Királysággal szemben az uniós tagságának fennállása alatt indított. Másodszor, az eljárás a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről szóló megállapodásban (a továbbiakban: kilépési megállapodás)[5] meghatározott átmeneti időszak alatt indult. Harmadszor, az Egyesült Királyság az említett átmeneti időszak lejártakor kizárólag Észak-Írország vonatkozásában volt köteles eleget tenni a C-503/17. sz. ítéletben foglaltaknak.[6] A Bíróságnak tehát a jelen kereset elbírálása során azt kell meghatároznia, hogy e három jellemző közül az utolsó a) enyhíti-e a jogsértés súlyát és/vagy b) azzal a következménnyel jár-e, hogy Észak-Írországnak – az Egyesült Királyságétól elkülönülő – bruttó hazai termékét (GDP) kell használni az átalányösszeg kiszámításához.

II. A pert megelőző eljárás

4. A Bizottság 2018. október 22-én kelt levelében felhívta az Egyesült Királyságot, hogy két hónapon belül ismertesse a 2018. október 17-én hozott C-503/17. sz. ítéletben foglaltak teljesítése céljából általa tervezett intézkedéseket. Az Egyesült Királyság 2018. december 19-én kelt levelében küldte meg válaszát. Kifejtette, hogy milyen gyakorlati nehézségekkel szembesül az ítéletben foglaltak teljesítésének során.[7] Jelezte, hogy elsődleges jogi szabályozás 2019-ben történő elfogadása és a szükséges másodlagos jogszabályok 2020-ban a Parliament (országgyűlés, Egyesült Királyság) elé történő beterjesztése révén áll szándékában megtiltani a jelölőanyaggal ellátott üzemanyag magánjellegű, kedvtelési célú hajókban való felhasználását.

5. Miután a Bizottság nem kapott további tájékoztatást, 2020. május 15-én felszólító levelet intézett az Egyesült Királysághoz, amelyben megállapította, hogy az még nem hozta meg a C-503/17. sz. ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. E levélben felszólította az Egyesült Királyságot, hogy a levél kézhezvételétől számított négy hónapon belül tegyen észrevételeket, és tájékoztatta arról, hogy azt követően a Bizottság az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése alapján a Bíróság elé utalhatja az ügyet.

6. Az Egyesült Királyság a 2020. augusztus 12-én tartott telefonkonferencia során kifejtette a Bizottság szolgálatainak, hogy noha az érdekelt felekkel további konzultáció folyik a jelölőanyaggal ellátott üzemanyag felhasználásáról, a releváns elsődleges jogszabályokat már meghozták, és a szükséges másodlagos jogszabályok elfogadása iránt is intézkedni fog.

7. Az Egyesült Királyság 2020. szeptember 11-én válaszolt a felszólító levélre. Kifejtette, hogy amiatt, hogy 2019 decemberében tartottak általános választásokat, abban az évben nem fogadtak el költségvetési törvénytervezetet. A fent említett konzultációra adott válaszok számos gyakorlati jellegű kihívásra is rámutattak a C-503/17. sz. ítéletben foglaltak teljesítését célzó intézkedések végrehajtásával kapcsolatban. Az Egyesült Királyság jelezte, hogy 2020. október 1-jén lezárul egy újabb nyilvános konzultáció, és ezt követően fog dönteni arról, mikor szünteti meg a jelölőanyaggal ellátott üzemanyag magánjellegű, kedvtelési célú hajókban való felhasználására vonatkozó jogosultságot.

5 HL 2020. L 29., 7. o.

6 Lásd az Írországról/Észak-Írországról szóló jegyzőkönyvet, valamint a jelen indítvány 56–57. pontját.

7 Lásd a jelen indítvány 13. pontját.

III. A Bíróság előtti eljárás

8. Miután az Egyesült Királyságtól nem érkezett további közlés, a Bizottság 2020. december 21-én benyújtotta a jelen keresetet.[8] Azt kéri, hogy a Bíróság

– állapítsa meg, hogy az Egyesült Királyság – mivel nem hozta meg e C-503/17. sz. ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket – nem teljesítette az EUMSZ 260. cikknek a kilépési megállapodás 127. és 131. cikkével összefüggésben értelmezett (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;

– kötelezze az Egyesült Királyságot az EUMSZ 260. cikknek a kilépési megállapodás 127. és 131. cikkével összefüggésben értelmezett (2) bekezdése alapján, hogy fizessen meg a Bizottságnak 35 873,20 euró napi – összesen pedig legalább 8 901 000 EUR – átalányösszeget a C-503/17. sz. ítélet meghozatalának időpontja és az említett ítéletben foglaltak Egyesült Királyság általi teljesítése vagy a jelen ügyben hozott ítélet időpontja közötti időszakra, bármelyik következik is be hamarabb;

– az Egyesült Királyságot kötelezze a jelen eljárás költségeinek viselésére.

9. Az Egyesült Királyság ezt követően tájékoztatta a Bizottságot, hogy a 2021. június 28-án hozott másodlagos jogszabály érvényre juttatja a Finance Act 2020 (2020. évi költségvetési törvény)[9] rendelkezéseit, és 2021. október 1-jei hatállyal megtiltja a jelölőanyaggal ellátott üzemanyag magánjellegű, kedvtelési célú hajókban való felhasználását Észak-Írországban.[10] A Bizottság a Bírósághoz intézett 2022. február 11-i levelében jelezte, hogy emiatt visszavonja a napi kényszerítő bírság kiszabására irányuló kereseti kérelmet. Mindazonáltal fenntartotta azt a kereseti kérelmet, amely átalányösszegnek a C-503/17. sz. ítéletben foglaltak teljesítésének – a 2018. október 17., vagyis a C-503/17. sz. ítélet meghozatalának időpontja és 2021. szeptember 30., vagyis az ítéletben foglaltak Egyesült Királyság általi teljesítésének időpontja közötti időszakban történő – elmulasztása miatti kiszabására vonatkozik.

10. 2022. szeptember 28-án tárgyalásra került sor, amelyen a Bizottság és az Egyesült Királyság szóbeli érvet terjesztett elő, és válaszolt a Bíróság kérdéseire.

[8] Lásd a kilépésről szóló megállapodás 86. és 89. cikkét a Bíróság folyamatban lévő ügyekben fennálló joghatóságáról, valamint ítéleteinek és végzéseinek kötelező erejéről és végrehajthatóságáról az Egyesült Királyságra nézve és az Egyesült Királyságban.

[9] Lásd a 2020. évi költségvetési törvény 89. cikkét és 11. mellékletét.

[10] Finance Act 2020, Schedule 11 (Appointed Day) (Northern Ireland) Regulations 2021 (2020. évi költségvetési törvénynek a 2021. évi rendelkezések Észak-Írországban történő hatálybalépésének dátumát rögzítő 11. melléklete. Lásd még: az Egyesült Királyság „Fuel used in private pleasure craft and for private pleasure flying” címet viselő iránymutatása, 554. számú jövedékiadó-értesítő, 2. pont.

IV. Elemzés

A. Elegendő időt biztosított-e a Bizottság az Egyesült Királyságnak a C-503/17. sz. ítéletben foglaltak teljesítésére?

1. A felek érvei

11. A Bizottság 2020. május 14-i felszólító levelében felszólította az Egyesült Királyságot, hogy tegyen észrevételt annak kézhezvételétől számított négy hónapon belül, azaz 2020. szeptember 15-ig (a továbbiakban: értékelési határidő). A Bizottság álláspontja szerint a jelen eljárás azért indokolt, mert az Egyesült Királyság – mivel az értékelési határidőig nem teljesítette a C-503/17. sz. ítéletben foglaltakat – nem tett eleget az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeinek. A Bizottság szerint a tagállam gyakorlati nehézségekre hivatkozással nem igazolhatja a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítésének elmulasztását. Az Egyesült Királyság által bemutatott nehézségek mindenesetre nem igazolják a teljesítésének késedelmét.

12. Az Egyesült Királyság arra hivatkozik, hogy mind a Bizottság felszólító levele, mind pedig az EUMSZ 260. cikk szerinti eljárás megindítása idő előtti volt. Abból, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a tagállamnak a lehető leghamarabb teljesítenie kell a Bíróság ítéletében foglaltakat, az következik, hogy a Bizottság – annak értékelésekor, hogy a tagállamnak elegendő ideje volt-e az ítéletben foglaltak teljesítésére – kellően figyelembe veszi az annak megvalósítása útjában álló gyakorlati akadályokat.

13. Az Egyesült Királyság előadja, hogy a Bizottság összekeverte a jogi vagy politikai nehézségeket az általa tapasztalt egyes kézzelfogható gyakorlati nehézségekkel. Ezek között említette az Egyesült Királyság partvonalának hosszát, a különböző méretű kikötők nagy számát; a kisebb kikötők a jelölőanyaggal el nem látott üzemanyag magánjellegű, kedvtelési célú hajóknak és jelölőanyaggal ellátott üzemanyag kereskedelmi hajóknak történő szállítására való alkalmasságát, és a második üzemanyagtartály érzékeny tengeri környezetbe történő telepítéséhez szükséges engedély megszerzésének nehézségeit. Kérdések vetődtek fel az üzemanyag kis mennyiségben történő értékesítéséből következő hosszú távú tárolása során bekövetkező üzemanyagromlással kapcsolatban. A jelölőanyaggal el nem látott üzemanyag hiánya arra késztetheti a magánjellegű, kedvtelési célú hajók üzemeltetőit, hogy ilyen üzemanyagot tároljanak hajóik fedélzetén, vagy hogy a megfelelő összegű vám megfizetése nélkül vásároljanak jelölőanyaggal ellátott üzemanyagot.[11] A meghajtáshoz szükséges üzemanyagnak a főzéshez és fűtéshez szükséges üzemanyagtól elkülönített tárolására két üzemanyagtartállyal nem rendelkező hajók nehéz helyzetbe kerülnének csakúgy, mint azok a hajók, amelyeket az év egyik részében kereskedelmi, másik részében pedig szabadidős célokra használnak.

14. A Bizottságnak legalábbis ki kellett volna fejtenie, miért véli úgy, hogy e gyakorlati nehézségek nem indokolják, hogy az Egyesült Királyságnak további időt biztosítson a C-503/17. sz. ítéletben foglaltak teljesítésére.

15. Az Egyesült Királyság azt is megjegyzi, hogy az értékelési határidőt közvetlenül megelőző hét hónapban a Covid19-világjárvány – amely az Egyesült Királyságot a legtöbb európai országnál jobban érintette – további kihívást jelentett a teljesítés szempontjából.

[11] A jelen indítvány 38. pontjában ismertetem azokat az intézkedéseket, amelyeket az Egyesült Királyság 2008-ban fogadott el.

16. A viszonválaszban előadja, hogy amennyiben a megfelelő intézkedések felszólító levélben szereplő értékelési határidőig történő meghozatalának elmulasztása automatikusan az EUMSZ 260. cikk megsértését eredményezi, a Bizottság túlzott hatáskörrel rendelkezik annak meghatározására, hogy a szóban forgó teljesítésnek meddig az időpontig kell megvalósulnia. A Bizottság ráadásul alkalmanként a különböző tagállamok számára különböző határidőket biztosított erre a célra. Az Egyesült Királyság számos olyan esetre hivatkozik, amelyben a teljesítésre a felszólító levélben biztosított határidő a jelen ügyben biztosítottnál hosszabb volt, és amelyben a felszólító levél dátuma és az EUMSZ 260. cikk szerinti eljárás megindítása között is jelentős idő telt el. Az Egyesült Királyság álláspontja szerint az ilyen megközelítésbeli eltérések megengedhetetlen módon sértik az egyenlő bánásmód elvét.

2. Értékelés

17. Az EUMSZ 260. cikk nem rögzíti, hogy a tagállamnak mely határidőn belül kell megfelelnie a Bíróság tagállami kötelezettségszegést megállapító ítéletének. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós jog azonnali és egységes alkalmazásához fűződő érdek megköveteli, hogy a teljesítés azonnal elkezdődjön, és a lehető legrövidebb idő alatt megtörténjen.[12] Vitathatatlannak tűnik, hogy a tagállamok részére észszerű határidőt kell biztosítani a teljesítéshez szükséges intézkedések megtételére.[13] A felek egyetértenek abban, hogy 2020. szeptember 15. az az időpont, amikor a jogsértés fennállását az EUMSZ 260. cikk alkalmazásában értékelni kell.[14] Ebből az következik, hogy a Bizottság négy hónapot biztosított az Egyesült Királyságnak arra, hogy válaszoljon a felszólító levélre, és 23 hónapot arra, hogy teljesítse a C-503/17. sz. ítéletben foglaltakat. A jelen eljárás 2020. december 21-én, három hónappal az értékelési határidőt követően indult.

18. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a kötelezettségszegési eljárás azon az objektív megállapításon alapul, hogy valamely tagállam megszegte az uniós jogból eredő kötelezettségeit. E kötelezettségek teljesítése elmulasztásának igazolása végett a tagállam nem hivatkozhat kifogásként belső jogrendszerének rendelkezéseire, gyakorlatára vagy helyzeteire.[15] Ezenfelül a Bíróság ítélkezési gyakorlata nem támasztja alá a jogi és politikai nehézségeknek – amelyek az Egyesült Királyság szerint sem indokolhatják a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítésének indokolatlan késedelmét – a gyakorlati problémáktól vagy akadályoktól – amelyekről az Egyesült Királyság úgy véli, hogy indokolhatnak ilyen késedelmet – történő, az Egyesült Királyság által kívánt megkülönböztetését.

19. A Bíróság elutasította egy tagállam azon érvelését, hogy egy építési projekttel kapcsolatos *vis maior* helyzet és finanszírozási nehézségek akadályozták meg abban, hogy teljesítse a Bíróságnak a települési szennyvíz kezelésével kapcsolatos ítéletében foglaltakat.[16] A Bíróság elutasította azokat az érveket is, amelyek szerint a teljesítés elmaradását az engedély nélküli lerakók bezárására irányuló program kidolgozásával és megvalósításával járó bonyodalmakkal és

[12] Lásd például a 2018. február 22-i Bizottság kontra Görögország ítélet (C-328/16, EU:C:2018:98, 100. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[13] Mischo főtanácsnok Bizottság kontra Spanyolország ügyre vonatkozó indítványa (C-278/01, EU:C:2003:342, 31. és 32. pont); 2003. november 25-i Bizottság kontra Spanyolország ítélet (C-278/01, EU:C:2003:635, 30. és 31. pont).

[14] Lásd például: 2013. június 25-i Bizottság kontra Cseh Köztársaság ítélet (C-241/11, EU:C:2013:423, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat); 2019. november 12-i Bizottság kontra Írország (Derrybrieni szélerőműpark) ítélet (C-261/18, EU:C:2019:955, 84. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[15] Lásd például: 2015. október 15-i Bizottság kontra Görögország ítélet (C-167/14, nem tették közzé, EU:C:2015:684, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[16] 2016. június 22-i Bizottság kontra Portugália ítélet (C-557/14, EU:C:2016:471, 33. és 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

költségekkel lehetne igazolni.[17] Az állami támogatásokkal összefüggésben a jogellenes támogatás kedvezményezettjeinek azonosításával kapcsolatos nehézségeket[18] és a visszatérítendő összegek számszerűsítésével kapcsolatos problémákat[19] sem fogadta el a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítésének jogszerű indokaként. A Bíróság azt az érvet sem fogadta el, hogy az erőszakos tüntetések igazolhatják a Bíróság uniós irányelv végrehajtásának elmulasztását megállapító ítéletében foglaltak teljesítésének késedelmét.[20]

20. Az említett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az Egyesült Királyság által leírt nehézségeket az ezen állam belső jogrendjében fennálló olyan helyzettel egy tekintet alá kell venni, amely nem igazolja az uniós jogból eredő kötelezettségek megszegését.

21. Kétségtelen, hogy az Egyesült Királyság a teljesítést jogszabályalkotással kívánta elérni, ami önmagában nem bonyolult és nem jelent kihívást. Valójában azok a gyakorlati nehézségek, amelyekre az Egyesült Királyság hivatkozik, és amelyekre a C-503/17. sz. ügyben is hivatkozott, túlnyomórészt azokhoz a költségekhez kapcsolódnak, amelyek a kikötőkben működő üzemanyag-szállítóknál a 95/60 irányelvet helyesen átültető szabályozásnak való megfeleléssel kapcsolatban felmerülhettek. Az Egyesült Királyság ebben az összefüggésben nem fejti ki, hogy a C-503/17. sz. ítéletben foglaltak teljesítésének késedelme hogyan mérsékelte ezeket a költségeket, ahelyett, hogy pusztán elodázta volna azokat.

22. A Covid19-világjárvány a másik gyakorlati nehézség, amelyre az Egyesült Királyság ebben az összefüggésben hivatkozik. Az Egyesült Királyság és a Bizottság közötti egyidejű levelezésben nem esik szó a Covid19-világjárványról. A Covid19-világjárvány nehezen fogadható el a C-503/17. sz. ítéletben foglaltak teljesítése késedelmének jogszerű indokaként anélkül, hogy rendelkezésre állnának részletek azzal kapcsolatban, a Covid19-világjárvány hogyan késleltette az említett teljesítést.

23. Ebben az összefüggésben az is bizonyos jelentőséggel bír, hogy az Egyesült Királyság 95/60 irányelvnek való megfelelése hiányának kérdése így vagy úgy, de a 95/60 irányelvtől való eltérés 2006. évi lejárta óta a Bizottsággal folytatott megbeszélések tárgyát képezi.[21] Ezenfelül – amint arra a Bizottság rámutat – Írország 2020. január 1-jén hatályba lépő jogszabály meghozatalával teljesítette a 95/60 irányelvnek való megfelelés hiányával kapcsolatos, a jelen ügyhöz hasonló ügyre vonatkozó Bizottság kontra Írország ítéletben[22] foglaltakat.

24. Ennélfogva úgy vélem, hogy azok a körülmények, amelyekre az Egyesült Királyság hivatkozik, *de jure* és *de facto* sem támasztják alá azt az állítását, hogy az értékelési határidőig nem tudta teljesíteni a C-503/17. sz. ítéletben foglaltakat.

[17] 2014. december 2-i Bizottság kontra Görögország ítélet (C-378/13, EU:C:2014:2405, 24. és 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[18] 2011. november 17-i Bizottság kontra Olaszország ítélet (C-496/09, EU:C:2011:740, 87. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[19] 2009. július 7-i Bizottság kontra Görögország ítélet (C-369/07, EU:C:2009:428, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[20] 2008. december 9-i Bizottság kontra Franciaország ítélet (C-121/07, EU:C:2008:695, 72. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[21] Európai Bizottság, Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság: Értékelő tanulmány a gázolaj és a kerozin adóügyi jelölőanyagáról szóló, 1995. november 27-i 95/60/EK tanácsi irányelv rendelkezéseinek alkalmazásáról: zárójelentés, I. kötet, főszöveg, Kiadóhivatal, 2018 (https://data.europa.eu/doi/10.2778/25969) (a továbbiakban: 2018-as értékelő tanulmány), 61. o.

[22] 2018. október 17-i ítélet (C-504/17, nem tették közzé, EU:C:2018:832).

25. Valamelyest kevéssé tűnik meggyőzőnek az Egyesült Királyság azon érve, hogy a Bizottság a jelen eljárás pert megelőző szakaszában nem fejtette ki, miért vélte úgy, hogy az Egyesült Királyság által hivatkozott körülmények nem jogszerű indokok a C-503/17. sz. ítéletben foglaltak teljesítése elmulasztására. Először is, az Egyesült Királyság 2018. december 19-i levelében az ítéletben foglaltak teljesítésének különféle akadályait ismertette, és kijelentette, hogy 2019-ben vagy 2020-ban jogszabály-módosításokat kíván bevezetni. Az Egyesült Királyság az által javasolt menetrendben tehát elismerte e gyakorlati nehézségek létezését, és figyelembe vette azokat. A Bizottság további közlés hiányában 2020 májusában felszólító levelet küldött az Egyesült Királyságnak, amelyre négyhónapos válaszadási határidőt biztosított. Az Egyesült Királyság válaszában nem említi a gyakorlati nehézségek Bizottság által javasolt teljesítési határidőre gyakorolt hatását illetően esetlegesen felmerülő kétségeit. Másodszor – amint arra a Bizottság rámutat –, az Egyesült Királyság a C-503/17. sz. ítélethez vezető eljárásban ugyanezekre a gyakorlati nehézségekre hivatkozott a 95/60 irányelvnek való megfelelés elmulasztásának magyarázataként.[23] Végezetül, a Bizottság az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése szerinti eljárásban javaslatot tesz az általa megfelelőnek ítélt kényszerítő bírságra és/vagy átalányösszegre, és a Bíróságra bízza annak kiszabását. Mindkét fél bőven lehetőséget kap arra, hogy minden releváns kérdést a Bíróság elé terjesszen. Ennélfogva megalapozatlan az Egyesült Királyság azon állítása, miszerint a Bizottság megsértette volna az esetlegesen fennálló kötelezettségét.

26. Arról sem vagyok meggyőződve, hogy van létjogosultsága a viszonválaszban felhozott azon érvnek, amely szerint a Bizottság jogellenesen járt el, mivel egyes esetekben hosszabb határidőt biztosított a tagállamoknak a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítésére. A kötelezettségszegési eljárásokban nem egy könnyen alkalmazhatók egységes határidők. Minden egyes ügy tényállása sajátos, és adott esetben a körülmények széles körét kell figyelembe venni, mielőtt meghatározható lenne a megfelelő végrehajtási intézkedés időpontja és formája. A Bizottság tehát mérlegelési mozgástérrel rendelkezik a tagállammal szembeni kötelezettségszegési eljárás megindítása célszerűségének eldöntését és időpontjának kiválasztását illetően.[24] E hatáskör gyakorlása az EUMSZ 260. cikk szerinti eljárás keretében bírósági felülvizsgálat tárgyát képezi. Nem elfogadható azonban az az érv, amely szerint más tagállamok más körülmények között számos esetben több időt kaptak a Bíróság ítéleteiben foglaltak teljesítésére.

27. Az Egyesült Királyság nem vitatja, hogy az Egyesült Királyságban a magánjellegű, kedvtelési célú hajók üzemeltetői jelölőanyaggal ellátott üzemanyagot használhattak fel hajóikban az értékelési határidő lejártát követően. Az Egyesült Királyság tehát az említett időpontig nem teljesítette a C-503/17. sz. ítéletben foglaltakat, így megszegte az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

28. A fentiek tükrében annak megállapítását javaslom a Bíróságnak, hogy az eljárás pert megelőző szakasza az Egyesült Királyság által az írásbeli és szóbeli beadványaiban felhozott egyetlen kérdés szempontjából sem volt jogellenes.

[23] Lásd a C-503/17. sz. ítélet 39. pontját.

[24] Lásd e tekintetben: 2022. március 8-i Bizottság kontra Egyesült Királyság (Az alulértékeléssel elkövetett csalás elleni küzdelem) ítélet (C-213/19, EU:C:2022:167, 203. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

B. Az átalányösszeg fizetéséről

1. Bevezetés

29. A Bizottság azt javasolja, hogy a Bíróság kötelezze az Egyesült Királyságot, hogy fizessen 35 873,20 EUR napi – összesen pedig 38 743 056 EUR – átalányösszeget a C-503/17. sz. ítélet meghozatalának időpontja (2018. október 17.) és az említett ítéletben foglaltak Egyesült Királyság általi teljesítésének időpontja (2021. szeptember 30.) közötti időszakra.

30. A Bizottság a napi átalányösszeg meghatározásához a 2019-ben és 2020-ban [25] frissített 2005. évi közleményében [26] meghatározott módszert követte. E számítás célja, hogy az arányosság és az egyenlő bánásmód elvének tiszteletben tartása mellett megfelelő elrettentő hatással bíró átalányösszeg-fizetést eredményezzen. [27] A Bizottság által javasolt napi átalányösszeg az 1052 EUR egységes átalányösszeg [28] és a 20-ból 10-es súlyossági együttható [29] szorzatán alapul. Ezt az eredményt pedig meg kell szorozni a tagállam fizetési képességét tükrözni hivatott összeggel, az úgynevezett speciális „n” együtthatóval, amely az Egyesült Királyság esetében 3,41. [30]

31. Az Egyesült Királyság nem vitatja, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a jelen körülmények között átalányösszeg szabható ki. [31] Mindazonáltal előadja, hogy – tekintettel azokra a gyakorlati nehézségekre, amelyekkel a C-503/17. sz. ítéletben foglaltak teljesítése során szembesült, a teljesítés elmaradásának igen korlátozott hatására és az Egyesült Királyságnak az Európai Unióból való kilépésére – az átalányösszeg nem lehet magasabb 250 000 EUR-nál.

32. Az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése széles mérlegelési mozgásteret biztosít a Bíróság számára az átalányösszeg kiszabása terén. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az átalányösszeg kiszabására minden egyes esetben a megállapított kötelezettségszegés jellemzőivel, valamint az a tagállam által tanúsított magatartással összefüggő, releváns tényezők összessége alapján kell, hogy sor kerüljön. Ehhez mind a kötelezettségszegés súlyosságát, beleértve annak a köz- és magánérdekekre gyakorolt hatását, mind pedig annak a szóban forgó ítélet meghozatalától a teljesítés napjáig tartó időtartamát értékelni kell. [32]

[25] A Bizottság által az Európai Unió Bírósága előtt folyó kötelezettségszegési eljárásokban javasolt egyösszegű átalánybírságok és napi kényszerítő bírságok számítási módszerének módosításáról szóló bizottsági közlemény (HL 2019. C 70., 1. o.; a továbbiakban: 2019. évi közlemény) és a kötelezettségszegési eljárások keretében a Bizottság által az Európai Unió Bíróságának javasolt, rögzített összegű és kényszerítő bírságok meghatározásához használt adatok aktualizálásáról szóló bizottsági közlemény (C(2020) 6043, HL 2020. C 301., 1. o.; a továbbiakban: 2020. évi közlemény).

[26] Az EK-Szerződés 228. cikkének végrehajtásáról szóló bizottsági közlemény (SEC(2005) 1658) (HL 2007. C 126., 15. o.; a továbbiakban: 2005. évi közlemény), amelyet a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően kiterjesztettek az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése szerinti eljárásokra (lásd az Európai Unió működéséről szóló szerződés 260. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról szóló bizottsági közlemény [HL 2011. C 12., 1. o.] 4. pontja és V. címe).

[27] E módszer alapján a szóban forgó jogsértés tekintetében az Egyesült Királyság által fizetendő maximális átalányösszeg 77,5 millió EUR ([1052 × 20 × 3,41] × 1080).

[28] A 2020. évi közlemény III. része első bekezdésének 2) pontja.

[29] A 2005. évi közlemény 16.6. pontja.

[30] A 2020. évi közlemény III. része első bekezdésének 3) pontja.

[31] 2005. július 12-i Bizottság kontra Franciaország ítélet (C-304/02, EU:C:2005:444, 83. pont).

[32] Lásd e tekintetben: 2014. december 2-i Bizottság kontra Görögország ítélet (C-378/13, EU:C:2014:2405, 72., 73. és 76. pont).

2. A jogsértés súlya

a) A felek érvei

33. A Bizottság a 2005. évi közleményben meghatározott, 1-től 20-ig terjedő skálán általa javasolt 10-es súlyossági együttható igazolása céljából három tényezőre utal. Először is, hangsúlyozza a kötelezettség egyértelműségét, amit a Bíróság is kiemel a C-503/17. sz. ítéletben.[33] Nem lehetett kétséges, hogy az Egyesült Királyságnak milyen jellegű végrehajtási intézkedéseket kellett hoznia annak érdekében, hogy teljesítse az említett ítéletben foglaltakat.

34. Másodszor, a Bizottság megjegyzi, hogy a 95/60 irányelv – általánostól eltérő adómértékkel adóztatható gázolaj egyszerű és gyors azonosításának lehetővé tétele révén a belső piac kiteljesedésének és működésének előmozdítása céljából – kiegészíti az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelvet[34] Ezenfelül a 95/60 irányelv első preambulumbekezdése úgy szól, hogy a tagállamok önmagukban nem tudják elérni az irányelv célkitűzéseit. A Bizottság ennélfogva úgy véli, hogy a jogsértés főszabály szerint súlyos.

35. A Bizottság rámutat, hogy 2011-ben a Jövedékiadó-bizottság úgy vélte, a tagállamok a jelölőanyaggal el nem látott gázolaj hajtóanyagként való felhasználása előírásának elmulasztásával aláássák a közös adóügyi jelölés egész rendszerét. A Bizottság azt állítja, hogy az Egyesült Királyság megnehezítette más tagállamok hajóellenőrzést végző hatóságai számára annak megállapítását, hogy egy adott vízi jármű az Egyesült Királyságban általános jövedékiadó-mértékkel jogszerűen adóztatott üzemanyagot szállított-e. Valószínűleg jelentős számú magánjellegű, kedvtelési célú hajó üzemeltetőjét érintette az, hogy az Egyesült Királyság nem szüntette meg a jelölőanyaggal ellátott üzemanyag felhasználására való jogosultságot, bár a pontos számok ismeretlenek. A Bizottság olyan esetekre is utal, amelyekben a tagállami hatóságok az Egyesült Királyságból érkező magánjellegű, kedvtelési célú hajók üzemeltetőit bírsággal sújtották a jelölőanyaggal ellátott üzemanyag felhasználása miatt.

36. Harmadszor, a Bizottság figyelembe vette, hogy az Egyesült Királysággal szemben most először indított eljárást a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítésének elmulasztása miatt.

37. Az Egyesült Királyság rámutat, hogy a 95/60 irányelv célja kiegészíti a 2003/96 irányelv által követett végső célt, amely annak biztosítása, hogy a tagállamok minimum adómértékeket vessenek ki az energiatermékekre. Ennek tükrében bárminemű jogsértés hatását korlátozták a 2008-ban és 2012-ben elfogadott jogalkotási intézkedések.

38. 2008-ban az Egyesült Királyság olyan rendszert vezetett be, amelynek keretében a vörös festékkel jelölt, kedvezményes árú üzemanyag magánjellegű, kedvtelési célú hajókban történő felhasználását a következő feltételekhez kötötték. A magánjellegű, kedvtelési célú hajók üzemeltetőinek a hajóik meghajtására vásárolt üzemanyag után az általános adómértéket kellett megfizetniük, és nyilatkozniuk kellett arról, hogy azt a szóban forgó célra használják fel. Az ilyen üzemanyag vásárlásáról nyugtát állítottak ki, és a nyilvántartott üzemanyag-szállító az adót átutalta az adóhatóságnak. A magánjellegű, kedvtelési célú hajók meghajtására szolgáló, jelölőanyaggal ellátott üzemanyag vásárlóit így – a fent említett irányelvek végső céljának megfelelően – a jövedéki adó teljes összege terhelte. Az adóhatóság az adó helyes mértékének

[33] A C-503/17. sz. ügyben hozott ítélet 44. pontja.

[34] HL 2003. L 283., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás: 9. fejezet, 1. kötet, 405. o.; helyesbítés: HL 2017. L 5., 23. o.

megfizetését ellenőrizni tudta azáltal, hogy a magánjellegű, kedvtelési célú hajó üzemeltetőjétől nyugta bemutatását, és szükség esetén a nyilvántartott üzemanyag-szállítótól az értékesítés megerősítését kérte.[35] Az Egyesült Királyság 2012-ben további követelményként vezette be, hogy a jelölőanyaggal ellátott üzemanyag vásárlóinak tudomásul kell venniük, hogy más tagállamok intézkedhetnek, ha felfedezik, hogy a magánjellegű, kedvtelési célú hajó meghajtására jelölőanyaggal ellátott üzemanyagot használtak.[36]

39. Az Egyesült Királyság azt is megjegyzi, hogy az átmeneti időszak 2020. december 31-i lejártát követően a 95/60 irányelv kizárólag Észak-Írországban alkalmazandó. Észak-Írországban körülbelül 1500 magánjellegű, kedvtelési célú hajó található, amelyek az Egyesült Királyságban felhasznált, jelölőanyaggal ellátott üzemanyagnak csak kis százalékát használják fel. Ettől az időponttól kezdve tehát tovább csökkent a teljesítés elmulasztásának amúgy is korlátozott hatása.

40. Az Egyesült Királyság arra a következtetésre jut, hogy a 20-ból 3-as együttható felelne meg a jogsértés súlyának.

b) Értékelés

1) Együttműködés és korábbi magatartás

41. A jogsértés súlyának megítélése során valamely tagállamnak a Bizottsággal való együttműködése – különösen a pert megelőző eljárás során – olyan releváns szempont, amelyet figyelembe kell venni.[37]

42. Az Egyesült Királyság 2018. december 19-én válaszolt a Bizottságnak a C-503/17. sz. ítélet meghozatalát követő első közleményére, amelyben ismertette az abban foglaltak teljesülésének biztosítását szolgáló tervét. Ezt követően azonban nem követte saját tervét. Az Egyesült Királyság a Bizottság felszólító levelére adott válaszában kifejtette, hogy az ezzel kapcsolatos késedelme a 2019 decemberében tartott általános választásoknak és a jelölőanyaggal ellátott üzemanyag különféle ágazatokban történő használatára vonatkozó szélesebb körű konzultáció folytatásának tudható be. A konzultáció lezárulását követően el fogja dönteni, hogy mikor szünteti meg a magánjellegű, kedvtelési célú hajó üzemeltetőinek a jelölőanyaggal ellátott üzemanyag használatára való jogosultságát, és még ugyanabban az évben további lépéseket fog tenni. Az Egyesült Királyság a szükséges felhatalmazó jogszabályokat 2020 júliusában hozta meg, de az ítéletben foglaltakat teljeskörűen csak 2021 októberében teljesítette, ami a Bizottsággal eredetileg közölt tervétől való, nagymértékben megmagyarázatlan eltérésnek minősül.

43. Az Egyesült Királyság konkrétan nem fejtette ki a Bizottság részére, hogy a C-503/17. sz. ítéletben foglaltak teljesítéséhez miért volt szükség két – ezen belül egy tágabb kérdésekre vonatkozó – konzultációra. Ez annál inkább indokolt lett volna, mivel a szóban forgó teljesítés soha nem volt mérlegelés tárgya, amint azt az Egyesült Királyság a felszólító levélre adott válaszában hallgatólagosan elismerte annak kijelentésével, hogy az ítéletben foglaltakat a

[35] A Hydrocarbon Oil Duties Act 1979 (a szénhidrogénolajok jövedéki adójáról szóló 1979. évi törvény) 14E. és 14F. cikke és a Hydorcarbon Oil and Bioblend (Private Pleasure – Flying and Private Pleasure Craft) (Payment of Rebate etc.) Regulations 2008 (a szénhidrogénolajok és biokeverékek magánjellegű, kedvtelési célú repülőben és hajóban történő felhasználásáról, kedvezmény fizetéséről stb. szóló 2008. évi rendelkezések; SI 2008/2599).

[36] A szénhidrogénolajok jövedéki adójáról szóló 1979. évi törvény 14E. cikkének (7A) bekezdése.

[37] Lásd például: 2013. június 25-i Bizottság kontra Cseh Köztársaság ítélet (C-241/11, EU:C:2013:423, 51. pont).

konzultáció lezárulását követően teljesíteni fogja.[38] Ha e konzultációk célja az volt, hogy az érdekelt felek előre értesüljenek a nemzeti jogszabályoknak való megfelelés eléréséhez szükséges intézkedésekről, akkor ezt sokkal hamarabb és hatékonyabban is meg lehetett volna tenni. Ezen túlmenően – amint azt a jelen indítvány 21. pontjában kifejtem – nem vagyok meggyőződve arról, hogy az Egyesült Királyság által hosszabb időn keresztül folyamatosan felhozott gyakorlati nehézségek azt tükröznék, hogy az Egyesült Királyság valóban képtelen lenne a teljesítésre.

44. Ahhoz, hogy az együttműködés enyhítő körülménynek minősüljön a jogsértés súlyának megítélése során, a Bizottsággal való szokásos interakciónál többre van szükség. Álláspontom szerint a Bizottsággal folytatott proaktív, őszinte és konstruktív párbeszédben megnyilvánuló valódi együttműködési szellem[39] és a mielőbbi teljesítésre irányuló komoly szándék lenne elvárható. A jelen indítvány előző pontjában kifejtett okokból úgy vélem, hogy az Egyesült Királyság magatartása nem érte el ezt a küszöböt.

45. Habár szokás mondani, hogy az erényért nem jár jutalom, a jelen esetben az uniós jogrend legalább némi kézzelfogható ellentételezést kínál. Az, hogy az Egyesült Királyság korábban nem volt alperes az EUMSZ 260. cikken alapuló eljárásban, bizonyítottan enyhítő körülmény, amelyet figyelembe kell venni, amint azt a Bizottság is elismeri keresetlevelében.[40]

2) A követett célkitűzés

46. A belső piac EUSZ 3. cikk (3) bekezdése szerinti létrehozása az Európai Unió alapvető feladatainak egyike.[41] A 2003/96/EK irányelv célja, hogy a legtöbb energiatermékre vonatkozó minimum adómértékek megállapítása révén elősegítse a belső piac megfelelő működését. A 95/60/EK irányelv kiegészíti a 2003/96/EK irányelvet azáltal, hogy közös szabályokat állapít meg az általánostól eltérő adómértékkel terhelt gázolaj és kerozin adóügyi jelölésére vonatkozóan, amennyiben ezeket az üzemanyagokat hajtóanyagként használják. A 95/60 irányelv így elősegíti a belső piac kiteljesedését és működését azáltal,[42] hogy lehetővé teszi az általánostól eltérő adómértékkel terhelt gázolaj egyszerű és gyors azonosítását.[43]

47. Kétségtelen, hogy az Unió belső piacának tisztességessége, legitimitása és hatékonysága attól függ, hogy minden releváns irányelv teljes körű és helyes átültetése révén valamennyi tagállam szolidárisan jár-e el. A belső piac megfelelő működésével kapcsolatos tagállami kötelezettségek megszegése főszabály szerint komoly dolog. Ez annál inkább így van, ha e kötelezettségeket az alkalmazandó jogszabályok – a jelen ügyben foglaltakhoz hasonlóan – egyértelműen rögzítik.

48. A jelen indítvány 33–34. pontja a Bizottság ezzel kapcsolatban kifejtett érveit tartalmazza. Mindazonáltal megjegyzendő, hogy a Bizottság az általa készített, a 95/60 irányelv alkalmazásáról szóló 2018. évi értékelő tanulmányban megállapítja, hogy belső piaci szempontból az Unión belüli kereskedelem akadályainak felszámolását illetően korlátozott jelentősége van az adóügyi jelölésnek. A Bizottság a 2018-as értékelő tanulmányban megállapítja, hogy az Unión belüli

[38] Legalább egy korábbi, a 2003/96/EK irányelvnek való megfelelésre vonatkozó konzultáció 2007 augusztusában zárult le, miután az Egyesült Királyságra vonatkozó eltérés hatályát vesztette (lásd a szénhidrogénolajok és biokeverékek magánjellegű, kedvtelési célú repülőben és hajóban történő felhasználásáról, kedvezmény fizetéséről stb. szóló 2008. évi rendelkezések indokolásának 7.4. pontját).

[39] Lásd analógia útján: 2015. június 24-i Fresh Del Monte Produce kontra Bizottság és Bizottság kontra Fresh Del Monte Produce ítélet (C-293/13 P és C-294/13 P, EU:C:2015:416, 184. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[40] 2013. május 30-i Bizottság kontra Svédország ítélet (C-270/11, EU:C:2013:339, 55. pont).

[41] 2018. november 14-i Bizottság kontra Görögország ítélet (C-93/17, EU:C:2018:903, 122. pont).

[42] Lásd a C-503/17. sz. ítélet 46. pontját.

[43] A jogi háttér további részleteit a C-503/17. sz. ítélet 2–14. pontja tartalmazza.

kereskedelem nagy része az adófelfüggesztés hatálya alatt lévő, jelölőanyaggal el nem látott üzemanyagra vonatkozik, ami természeténél fogva megszünteti a termékek adójogi státuszához kapcsolódó akadályokat. A jelölőanyaggal ellátott üzemanyag mintegy 80%-át olyan tevékenységekben – például a fűtésben, a gazdálkodásban, a villamosenergia-termelésben és az építőiparban – használják fel, amelyek természetükből adódóan helyi jellegűek, és amelyek nem vetnek fel az Unión belüli felhasználás jogszerűségével kapcsolatos kérdést.[44] A Bizottság a tárgyaláson egyetértett azzal, hogy az eljárás a határokon átnyúló tevékenységekben felhasznált, jelölőanyaggal ellátott üzemanyagok 20%-ának csak egy részét érinti. Mindazonáltal hangsúlyozta, hogy a 95/60 irányelv célja az Európai Unión belül olyan hatékony ellenőrzési rendszer megvalósítása, amelyet az Egyesült Királyság elmulasztott megvalósítani.

49. A 2018. évi értékelő tanulmány hasznos és hiteles nézőpontot ad az adóügyi jelölőanyagnak az Unión belüli kereskedelem akadályainak felszámolása során képviselt jelentőségéről. A Bíróság ennek megfelelően figyelembe veheti ezt a jogsértés súlyának értékelése során.

3) A köz- és magánérdekekre gyakorolt hatás

50. Az Egyesült Királyság előadja, hogy a jelen indítvány 38. pontjában bemutatott intézkedések enyhítették a teljesítés elmulasztásának hatását, mivel – amennyire lehetséges – biztosították az adó helyes mértékben történő beszedését és visszatérítését. A Bizottság azt állítja, hogy ennek nincs jelentősége a jogsértés súlyának megítélése szempontjából, mivel a 95/60 irányelv értelmében az Egyesült Királyságnak biztosítania kell, hogy a jelölőanyaggal ellátott üzemanyagot ne használják fel magánjellegű, kedvtelési célú hajókban.

51. Nem vagyok meggyőződve arról, hogy helyes a Bizottság által támogatott szűk megközelítést alkalmazni. A jelen indítvány 46. pontjában foglaltaknak megfelelően a 95/60 irányelv célkitűzése kiegészíti a 2003/96 irányelv célkitűzését. A Jövedékiadó-bizottság ezért 2011-ben megjegyezte, hogy minden tagállamnak elő kell írnia a jelölőanyaggal el nem látott gázolaj használatát, és a hajtóanyagként használt gázolajra alkalmazható általános adómértéket kell alkalmaznia.

52. Habár a jelen indítvány 38. pontjában ismertetett intézkedések nem biztosították a 95/60 irányelvnek való megfelelést, ebből nem következik, hogy ezek ne lettek volna alkalmasak a jogsértés súlyának enyhítésére, tekintettel az azon intézkedések által elérni kívánt, szélesebb körű célokra, amelyeket az Egyesült Királyság nem teljesített.[45] Ezen intézkedések szabályszerű megvalósításuk és megfelelő végrehajtásuk esetén biztosíthatták volna, hogy az Egyesült Királyságban ténylegesen a megfelelő mértékű adót szedjék be és térítsék vissza.

53. Az Egyesült Királyság azonban nem nyújtott tájékoztatást az általa végrehajtott intézkedések hatékonyságáról. Az ilyen intézkedések visszaélés tárgyát képezhették volna, mivel a magánjellegű, kedvtelési célú hajók üzemeltetői számára valószínűleg nem lett volna vonzó, hogy a jelölőanyaggal ellátott üzemanyagot a jelölőanyaggal el nem látott üzemanyagért fizetendő magasabb áron vásárolják meg.[46] Egyértelmű, hogy a hatóságok – a 95/60 irányelvvel ellentétben – a magánjellegű, kedvtelési célú hajókban felhasznált üzemanyag után a helyes adómérték megfizetésének biztosítása céljából nem támaszkodhattak helyszíni ellenőrzésekre. Ehelyett – annak megállapítása céljából, hogy a tartályban lévő üzemanyag az az üzemanyag, amelyre az adott bizonylat vonatkozott – ellenőrizniük kellett a rendelkezésre álló

[44] A 2018. évi értékelő tanulmány 6. oldala.

[45] Lásd még a jelen indítvány 46–48. pontját.

[46] Az Egyesült Királyság ezt a teljesítés akadályaival összefüggésben említi (lásd a jelen indítvány 13. pontjában szereplő összefoglalást).

üzemanyag-bizonylatokat és naplókat. Az Egyesült Királyság hatóságai elméletileg ellenőrizhették a nyugtát kiállító, nyilvántartott üzemanyag-szállítótól történő beszerzéseket, de a Bíróságot nem szerzett tudomást olyan rendszer létezéséről, amely elősegítené más tagállamok hatóságai számára az ilyen beszerzések ellenőrzését.

54. A magánérdekekre gyakorolt hatás szempontjából lényeges, hogy – amint azt az Egyesült Királyság is elfogadja – az Egyesült Királyságból induló magánjellegű, kedvtelési célú hajók üzemeltetőit más tagállamokban végrehajtási intézkedés fenyegette annak ellenére, hogy betartották az Egyesült Királyság jogszabályait.[47] A Bizottság bizonyítékot szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy egyesek ellen eljárást indítottak; mások egyszerűen úgy dönthettek, hogy nem hagyják el az Egyesült Királyság felségvizeit. Ezenfelül azok, akik el akarták kerülni a jelölőanyaggal ellátott üzemanyagnak a magánjellegű, kedvtelési célú hajóikban történő felhasználásából származó, más tagállamok hatóságainál felmerülő nehézségeket, nehezebben jutottak jelölőanyaggal el nem látott üzemanyaghoz. Ennek oka az, hogy az Egyesült Királyság kikötőiben működő üzemanyag-szállítók kevésbé voltak ösztönözve arra, hogy jelölőanyaggal el nem látott üzemanyagot szolgáltassanak, mint abban az esetben, ha az Egyesült Királyság átültette volna a 95/60 irányelvet, és teljesítette volna a C-503/17. sz. ítéletben foglaltakat. Ez a körülmény a más tagállamokból származó, az Egyesült Királyságban üzemanyagot tankolni kívánó, magánjellegű kedvtelési célú hajók üzemeltetőit is érintette volna.

55. A 2008. évi intézkedések némileg enyhíthették a közérdekekre gyakorolt hatást az Egyesült Királyságban; hogy milyen mértékben, az attól függ, hogy a magánjellegű, kedvtelési célú hajók üzemeltetői és az üzemanyag-szállítók milyen mértékben tartották be ezeket az intézkedéseket. Ezen túlmenően az intézkedések nem segítették jelentős mértékben a többi tagállam hatóságai által arra vonatkozóan végzett ellenőrzést, hogy az Egyesült Királyságból induló magánjellegű, kedvtelési célú hajókban felhasznált üzemanyag után a megfelelő adót fizették-e meg. A jogsértésnek a magánjellegű, kedvtelési célú hajók határokon átnyúló mozgásával kapcsolatos magánérdekekre gyakorolt hatását tehát alig vagy egyáltalán nem enyhítették. Következésképpen úgy tűnik, hogy a 2008. és 2012. évi intézkedések enyhítő hatása kisebb jelentőséggel bír a jogsértés súlyának értékelése szempontjából.

4) Észak-Írország

56. A kilépési megállapodást 2019. október 17-én fogadták el, és 2020. február 1-jén lépett hatályba. A megállapodás 126. cikke úgy rendelkezik, hogy az átmeneti időszak a megállapodás hatálybalépésének napján kezdődik és 2020. december 31-én jár le. A megállapodás 127. cikkének (1) bekezdése és 131. cikke szerint az uniós jog alkalmazandó az átmeneti időszak alatt az Egyesült Királyságra és az Egyesült Királyságban.

57. A Bizottság és az Egyesült Királyság egyetértenek abban, hogy az átmeneti időszak lejártát követően az Egyesült Királyság – az Írországról/Észak-Írországról szóló jegyzőkönyvvel, különösen a jegyzőkönyv héa és a jövedéki adó beszedésére vonatkozó 8. cikkével, valamint a

[47] Úgy tűnik, hogy a 2012. évi intézkedéseket ez motiválta. Ennélfogva nem vagyok meggyőződve arról, hogy ezek az intézkedések a köz- és magánérdekek vonatkozásában lényeges enyhítő hatással bírtak.

jegyzőkönyvnek a kilépési megállapodás 185. cikkével összefüggésben értelmezett 3. mellékletével összhangban – kizárólag Észak-Írország tekintetében volt köteles megfelelni a 95/60 irányelvnek, így a C-503/17. sz. ítéletben foglaltak teljesítésére is.[48]

58. Az Egyesült Királyság azon érve, amely szerint ennek alapján alacsonyabb átalányösszeg kell kiszabni, abban a lényegi hiányosságban szenved, hogy úgy értelmezhető, a „kis" tagállamok által elkövetett jogsértés eleve kevésbé súlyos, mint a „nagy" tagállamok által elkövetett jogsértés.[49] A++ Bíróság ítélkezési gyakorlata ezt nem támasztja alá.

59. Mindazonáltal vitathatatlan, hogy a teljesítés elmaradásának a jelen indítvány 50–55. pontjában vizsgált hatása a 2020. december 31. és a teljesítés időpontja közötti időszakban csökkent a megelőző időszakhoz képest, mivel hatása kizárólag az észak-írországi, magánjellegű, kedvtelési célú hajók üzemeltetőire korlátozódott.[50] A teljesítés elmaradása hatásának földrajzi kiterjedése tehát az előbbi időszakhoz képest korlátozottabb volt az utóbbi időszakban.

60. Ennek figyelembevétele a 2005. évi közleménnyel[51] és a Bíróság ítélkezési gyakorlatával is összhangban áll. Példaként a Bíróság a Bizottság kontra Szlovénia ítéletben az EUMSZ 260. cikk (3) bekezdésének alkalmazásával összefüggésben megállapította, hogy a a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[52] szlovén jogba való késedelmes átültetésének gyakorlati hatásai a szlovén pénzügyi piacra, más uniós pénzügyi piacokra és a befektetők védelmére – figyelembe véve a tagállam pénzügyi piacának volumenét – korlátozott volt.[53]

61. Nem gondolom, hogy ez a megközelítés ellentétes lenne a Bizottság kontra Spanyolország ítélettel,[54] amely jogellenes állami támogatás visszafizettetésének elmulasztására vonatkozott. A Bíróság megállapította, hogy a szóban forgó támogatás összegét, a kedvezményezettek számát és a támogatási rendszer több ágazatot érintő jellegét figyelembe véve a támogatás visszafizettetése tagállam általi elmulasztásának súlyosságát nem enyhíti az, hogy az egyetlen autonóm régiót érintett, és nem a tagállam teljes területét.[55] Ez abból következik, hogy a jogellenes állami támogatás a támogatás kedvezményezettjeinek elhelyezkedésétől függetlenül, fogalmilag hatással van az államok közötti kereskedelemre. Ezen okokból kifolyólag nem lehet érvényes analógiát vonni az említett ítélet meghozatalának körülményei és a jelen ügynek a jelen indítvány 59. pontjában vázolt körülményei között.

62. A teljesség kedvéért ez kiegészíthető azzal, hogy az Egyesült Királyság nem állítja, hogy a C-503/17. sz. ítéletben foglaltak teljesítésére vonatkozó utasítási hatáskör szerepel az Észak-Írországra átruházott hatáskörök között. Még ha így is lenne, szem előtt tartandó, hogy a

[48] A Bizottság kereseti kérelmeiben nem hivatkozik a kilépési megállapodás 185. cikkére (lásd a jelen indítvány 8. pontját). Az Egyesült Királyság mindazonáltal azzal védekezett, hogy az az átmeneti időszakot követő olyan időszakra vonatkozott, amelyben nem teljesítette a C-503/17. sz. ítéletben foglaltakat. Ezenfelül nem élt kifogással a hatáskör vagy a kereseti kérelmek és azok tartalma közötti esetleges ellentmondás alapján.

[49] E jelzőket a tagállamok népességére alkalmazva öt tagállam népessége megközelítőleg azonos vagy kisebb, mint Észak-Írországé: Észtország, Ciprus, Lettország, Luxemburg és Málta.

[50] Írország 2020. január 1-jén teljesítette a 2018. október 17-i Bizottság kontra Írország ítéletben (C-504/17, nem tették közzé, EU:C:2018:832) foglaltakat.

[51] Lásd a 2005. évi közlemény 16.4. pontját: „a súlyosság megítélése kedvezőbb abban az esetben, ha a jogsértés következményei nincsenek kihatással az érintett ország egészére".

[52] HL 2014. L 173., 349. o.

[53] 2021. január 13-i Bizottság kontra Szlovénia (MiFID II) ítélet (C-628/18, EU:C:2021:1, 80. pont).

[54] 2014. május 13-i Bizottság kontra Spanyolország ítélet (C-184/11, EU:C:2014:316).

[55] 2014. május 13-i Bizottság kontra Spanyolország ítélet (C-184/11, EU:C:2014:316, 81. és 82. pont).

Bíróság megítélése szerint a központi hatalom és a regionális szintű szervek közötti országos szintű hatáskörmegosztásnak nem lehet semmiféle kihatása az EUMSZ 260. cikk alkalmazására, mivel az Európai Unióval szemben egyedül a tagállam felel az uniós jogból eredő kötelezettségeinek betartásáért.[56]

63. Összességében úgy vélem, a 2021. január 1. és 2021. szeptember 30. közötti időszakra vonatkozóan pusztán a súlyossági együttható mérséklését indokolja az, hogy az átmeneti időszak 2020. december 31-i lejártát követően az Egyesült Királyságnak kizárólag Észak-Írország tekintetében kellett megfelelnie a 95/60 irányelvnek és teljesítenie a C-503/17. sz. ítéletben foglaltakat.

c) A jogsértés súlyának átfogó értékelése

64. Az általam azonosított enyhítő tényezők, jelesül annak tükrében, hogy egyrészt ez az első alkalom, amikor az Egyesült Királyságot felelősségre vonják a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítésének elmulasztása miatt, másrészt a 95/60 irányelv célkitűzéseinek megvalósításával kapcsolatos jogsértés a 2018. évi értékelő tanulmányban levont következtetések szerint korlátozott mértékű, harmadrészt pedig az Egyesült Királyság által 2008-ban bevezetett intézkedések hatása tükrében azt javaslom, hogy a Bíróság a 20-ból 8-as súlyossági együtthatót állapítson meg.[57]

65. Annak a körülménynek a tükrözése céljából, hogy 2021. január 1. és 2021. szeptember 30. között az Egyesült Királyságnak a 95/60 irányelvnek való megfelelésére és a C-503/17. sz. ítéletben foglaltak teljesítésére vonatkozó kötelezettsége Észak-Írország területére korlátozódik, az említett időszak tekintetében a súlyossági együttható 20-ból 4-re történő, további csökkentését tanácsolom.

3. A speciális „n” együttható: fizetési képesség

a) A felek érvei

66. A Bizottság úgy véli, hogy a tagállamok GDP-je[58] és az Európai Parlamentben a nemzeti küldöttségük számára biztosított mandátumok számában tükröződő intézményi súlya[59] alapján kiszámított speciális „n” együttható megfelelő szorzónak minősül, mivel biztosítja, hogy az átalányösszeg megfelelő visszatartó erővel bírjon, arányos legyen a tagállamok fizetési képességével, és tiszteletben tartsa az egyenlő bánásmód elvét.

67. Az Egyesült Királyság azt állítja, hogy a Bizottság által alkalmazni javasolt 3,41-es speciális „n” együttható túlzottan magas. Mivel pedig 2020-ban jelentős gazdasági kihívásokkal nézett szembe, a kérelemben hivatkozott 2018. évi GDP-adatok helyett a legfrissebb GDP-adatokat kell használni. Arra is rámutat, hogy 2020. február 1-je óta nem rendelkezik mandátummal az Európai Parlamentben, így a speciális „n” együtthatónak ezt nem kell figyelembe vennie.

[56] 2014. május 13-i Bizottság kontra Spanyolország ítélet (C-184/11, EU:C:2014:316, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[57] Lásd a jelen indítvány i. 45. pontját, ii. 48. és 49. pontját és iii. 52–55. pontját.

[58] A 2020. évi közlemény I. részének negyedik bekezdése.

[59] A speciális „n” együtthatónak az európai parlamenti mandátumok számán alapul számítási képlete a 2019. évi közlemény 12. lábjegyzetében jelenik meg.

68. A Bizottság azt állítja, nincs jelentősége annak, hogy az Egyesült Királyság már nem rendelkezik mandátummal az Európai Parlamentben. Megjegyzi, hogy az Egyesült Királyságra az Európai Unióból való kilépését követően kiszabandó pénzügyi szankciók kiszámításához használt speciális „n” együtthatós képletben a számításnak az Európai Parlamentben fennálló mandátumok számához kapcsolódó elemének helyébe egy 2,8-as fix numerikus együttható lépett. Ez az együttható megfelel az Egyesült Királyság 2018-as európai parlamenti mandátumai uniós átlaghoz viszonyított arányának, ami 3,7-es speciális „n” együtthatót eredményez.[60] Ezek a tények megkérdőjelezik az Egyesült Királyság azon állítását, hogy a Bizottság jelen ügyben túl magas speciális „n” együtthatót javasolt.

69. Az Egyesült Királyság megismétli, hogy az átmeneti időszak lejártától kezdve a C-503/17. sz. ítéletben foglaltak teljesítésére vonatkozó kötelezettsége Észak-Írországra korlátozódott. A közelmúltban közzétett adatok szerint Észak-Írország 2020-ban az Egyesült Királyság GDP-jéből 2,25%-ot tett ki, amit a speciális „n” együtthatónak tükröznie kell.

70. Az Egyesült Királyság a tárgyaláson hangsúlyozta, hogy az uniós jog szerinti kötelezettségeinek mértéke az Európai Unióból való kilépését követően jelentősen csökkent. Következésképpen az Egyesült Királyság a tagállamokhoz képest eltérő helyzetben van – jelesül az elrettentést illetően –, így e tekintetben indokolt vele szemben eltérő bánásmódot alkalmazni. Mivel az elrettentés kevésbé fontos, alacsonyabb átalányösszeg kiszabásával is ugyanúgy megvalósítható. A Bizottság nem ért egyet ezzel az állítással.

b) Értékelés

71. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az átalányösszeg meghatározásakor figyelembe kell venni a közelmúltbeli GDP-adatokat.[61] Az Egyesült Királyság képviselője a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy az Egyesült Királyság 2020. évi nominális GDP-je az Office for National Statistics (nemzeti statisztikai hivatal, Egyesült Királyság) által közzétett 2021. évi kék könyvben megjelent adatok alapján 2 156 073 millió volt. Úgy tudom, hogy ez az összeg font sterlingben (GBP) van kifejezve. A 2020. évi 1,1248 GBP/EUR átlagárfolyam alapján az Egyesült Királyság 2020. évi GDP-je 2 425 151 millió EUR.

72. A felek egyetértenek abban, hogy az Egyesült Királyság kötelezettségeket vállalt a kilépési megállapodásban, amelynek részét képezi az Írországról/Észak-Írországról szóló jegyzőkönyv. E kötelezettségek között szerepel a 95/60 irányelvnek való megfelelés és a C-503/17. sz. ítéletben foglaltak teljesítése is. Az átalányösszeg kiszabásának célja a múltbeli mulasztások szankcionálása és a jövőbeni mulasztásoktól való elrettentés. Az Egyesült Királyság nem teljesítette az ítéletben foglaltakat az értékelési határidőig, és főszabály szerint az Egyesült Királyság – nem pedig Észak-Írország – felelős azért, hogy ez ne ismétlődjön meg.[62] Nem lenne tehát helyénvaló az átmeneti időszak lejárta után a teljes Egyesült Királyság GDP-je helyett Észak-Írország GDP-jét figyelembe venni az esetleges mulasztás tekintetében.

[60] A Bizottság által az Európai Unió Bírósága előtt indított kötelezettségszegési eljárásokban javasolt átalányösszeg és kényszerítő bírság számításának az Egyesült Királyság kilépését követő kiigazításáról szóló bizottsági közlemény (HL 2021. C 129., 1. o.) IV. része.

[61] Lásd többek között a 2016. szeptember 7-i Bizottság kontra Görögország ítélet (C-584/14, EU:C:2016:636, 81. pont); 2018. február 22-i Bizottság kontra Görögország ítélet (C-328/16, EU:C:2018:98, 101. pont); 2021. február 25-i Bizottság kontra Spanyolország (Adatvédelmi irányelv – A büntetőjog területe) ítélet (C-658/19, EU:C:2021:138, 83. pont).

[62] Az Írországról/Észak-Írországról szóló jegyzőkönyv 12. cikkének (1) bekezdése.

73. Észszerűtlen az Egyesült Királyság azon állítása, miszerint az átalányösszeget csökkenteni kellene, hogy az tükrözze az Egyesült Királyság uniós jogi kötelezettségeinek az Európai Unióból való kilépését követően lecsökkent terjedelmét. Kizárólag abban az esetben lenne meggyőző, ha az Egyesült Királyságnak már nem lennének kötelezettségei az Európai Unióval szemben, már pedig nem ez a helyzet. Az Egyesült Királyság az Európai Unióból való kilépését követően nincs annyira ösztönözve arra, hogy hozzájáruljon az Unió integritásának és legitimitásának fenntartásához, és az uniós jogból eredő valamennyi kötelezettségének teljesítése révén szolidárisan cselekedjen az Unió tagállamaival, mint amikor még tagállam volt. Ezek a megfontolások arra a következtetésre vezetnek, hogy a kellő visszatartó hatás elérése érdekében legalábbis az átalányösszeget inkább növelni, mint csökkenteni kellene. Noha az Egyesült Királyság az Európai Unióból való kilépését követően nincs a tagállamokéval egyező helyzetben, ez álláspontom szerint nem csökkenti az elrettentő elem átalányösszeg kiszámításánál képviselt jelentőségét. Ha valami, akkor ez olyan elem, amely amellett szól, hogy a Bíróság adott esetben szigorúbb megközelítést alkalmazzon az átalányösszeg kiszámítása tekintetében.

74. A jelen indítvány 56–63. pontjában azt javaslom, hogy a jogsértés súlyának megítélése során enyhítő körülményként kellene tükrözni azt, hogy 2021. január 1. és 2021. szeptember 30. között az Egyesült Királyságnak a 95/60 irányelvnek való megfelelésére és a C-503/17. sz. ítéletben foglaltak teljesítésére vonatkozó kötelezettsége Észak-Írország területére korlátozódott.[63] Az Egyesült Királyság GDP-je helyett Észak-Írország GDP-jének ugyanarra az időszakra vonatkozóan történő figyelembevétele azt az indokolatlan következményt vonná maga után, hogy megkettőzné az enyhítés ezen elemének hatását.

75. A Bíróság a közelmúltban azt is megerősítette, hogy a fizetési képesség értékelésénél a GDP az elsődleges tényező, és hogy az arányos és kellően visszatartó erejű szankciók kiszabásával összefüggésben nem szükséges figyelembe venni a tagállamok képviselőit az Európai Parlamentben megillető szavazatok számában kifejeződő intézményi súlyt.[64] Nem látom be, hogy ez a megközelítés a jelen ügyben miért ne lenne alkalmazható.

4. Időtartam

76. A felek időtartamra vonatkozó érvei elsősorban a jelen kereset tárgyában hozott ítélet meghozatalát követő esetleges késedelmes időszakra vonatkozó napi (vagy időszakos) kötbér kiszabására vonatkoztak. Mivel az Egyesült Királyság 2021. október 1-jén Észak-Írország tekintetében teljesítette a C-503/17. sz. ítéletben foglaltakat, és az átmeneti időszak lejártát követően Nagy-Britannia tekintetében már nem volt köteles teljesíteni azt, a Bizottság nem tartja fenn ezt a kereseti kérelmet. Következésképpen nem foglalkozom ezekkel az érvekkel.

77. Legyen elég annyi, hogy a Bizottság közleményei szerint az átalányösszeg kiszámításánál a jogsértés időtartama objektív paraméternek minősül. A napi átalányösszeget meg kell szorozni a 2018. október 17-től, vagyis a C-503/17. sz. ítélet meghozatalának napjától 2021. szeptember 30-ig, azaz a teljesítés elmulasztása utolsó napjáig eltelt napok számával. Ezt a megközelítést kell a jelen ügyben alkalmazni, szem előtt tartva, hogy amennyiben a Bíróság elfogadja a jelen indítvány 64. és 65. pontjában tett javaslatomat, a 2018. október 17. (a C-503/17. sz. ítélet kelte) és 2020. december 31. (az átmeneti időszak lejárta) közötti időszakra vonatkozó napi

[63] Lásd a jelen indítvány 59–63. pontját.

[64] 2022. január 20-i Bizottság kontra Görögország (Állami támogatások visszatérítettése – Ferronikkel) ítélet (C-51/20, EU:C:2022:36, 114–117. pont); a speciális „n” együttható részletes vizsgálatával kapcsolatban lásd: Pitruzzella főtanácsnok Bizottság kontra Görögország (Állami támogatások visszatérítettése – Ferronikkel) ügyre vonatkozó indítványa (C-51/20, EU:C:2021:534). Lásd még: 2018. november 14-i Bizottság kontra Görögország ítélet (C-93/17, EU:C:2018:903, 139. és 142. pont).

összeg magasabb lesz a 2021. január 1. (az átmeneti időszak lejártát követő első nap) és 2021. szeptember 30. (a C-503/17. sz. ítéletben foglaltak teljesítése elmulasztásának utolsó napja) közötti időszakra vonatkozó napi átalányösszegnél.

5. Az átalányösszeg értékelése és kiszámítása

78. A Bíróság az ítéleteiben az átalányösszeg kiszabására vonatkozó kizárólagos mérlegelési mozgásterének gyakorlása során nem sok részletet közöl az általa figyelembe vett különböző tényezők kiszámításáról vagy súlyozásáról. Álláspontom szerint az átláthatóságot kellően szolgálná, ha a jelen indítvány tartalmazná azt a számítást, amely az általam a Bíróságnak elfogadásra javasolt értékelésből következik, jelesül:

– a 2018. október 17. és 2020. december 31. közötti időszakra, ahol: i. a súlyossági együttható nyolc és ii. a speciális „n” együttható a GDP-arány négyzetgyöke[65] (az Egyesült Királyság 2020. évi nominális GDP-je osztva a 27 tagállam 2020. évi átlagos GDP-jével[66]):

  – ([1052 × 8] × 2,2) × 807 nap = 14 941 766 EUR

– a 2021. január 1-jétől 2021. szeptember 30-ig tartó időszakra vonatkozóan, ahol: i. a súlyossági együttható négy és ii. a speciális „n” együttható megegyezik a fentiekkel:

  – ([1052 × 4] × 2,2) × 273 nap = 2 527 324 EUR.

79. Ez összesen 17 469 090 EUR-t eredményez, amelyet a Bíróság 17 millió EUR-ra kerekíthet.

V. A költségekről

80. Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

81. A Bizottság kérte a pervesztes fél költségek viselésére kötelezését. Mivel az Egyesült Királyság megszegte az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, a költségek viselésére kell kötelezni, még akkor is, ha a Bizottság a keresetének magasabb átalányösszeg kiszabására irányuló részében pervesztes lett.

VI. Végkövetkeztetés

82. Azt javaslom a Bíróságnak, hogy:

– állapítsa meg, hogy Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága megszegte az EUMSZ 260. cikknek a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből való kilépéséről szóló megállapodás 127., 131. és 185. cikkével összefüggésben értelmezett (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, mivel

[65] A Bíróság ítéleteiből nem teljesen egyértelmű, hogy az elsődleges tényezőként figyelembe veendő GDP-elem egyszerűen a GDP-aránynak vagy a GDP-arány négyzetgyökének felel-e meg. Ez utóbbi megközelítés összhangban van a Bizottság közleményeivel, és azzal a hatással jár, hogy kiegyenlíti a tagállamokra kiszabható átalányösszegek közötti különbségeket. Az Egyesült Királyságra vonatkozó egyszerű GDP-arány 4,9; ennek a GDP-arány négyzetgyöke (2,2) helyett történő használata esetén az átalányösszeg összesen 39 millió EUR.

[66] A 27 uniós tagállam Eurostat által közzétett, 2020. évi GDP-je 13 450 460 millió EUR-nak felelt meg.

nem teljesítette a 2018. október 17-i Bizottság kontra Egyesült Királyság ítéletben (C-503/17, nem tették közzé, EU:C:2018:831) foglaltakat;

– az Egyesült Királyságot az EUMSZ 260. cikknek a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből való kilépéséről szóló megállapodás 127., 131. és 185. cikkével összefüggésben értelmezett (2) bekezdése szerint kötelezze arra, hogy az Európai Bizottságnak 17 millió EUR átalányösszeget fizessen;

– az Egyesült Királyságot kötelezze a jelen eljárás költségeinek viselésére.